

ת"פ 8633/05/19 - מדינת ישראל נגד גבריאל ישראל

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 8633-05-19 מדינת ישראל נ' ישראל(עציר)

בפני כבוד השופטת רבקה גלט

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אלימלך
נגד

הנאשם גבריאל ישראל (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד שלם

נוכחים:

ב"כ התביעה- עו"ד סיימונס

ב"כ הנאשם עו"ד שלם

הנאשם - הובא

הערבה המגבה - גב' דפנה אבוחצירא

החלטה

לפני בקשת הנאשם להורות על שחרורו בתנאים, לצורך שילובו בקהילת "רוח מדבר", לצורך טיפול גמילה מסמים.

רקע

- הנאשם שוה במעצר עד תום ההליכים מאז חודש מרץ 2022, ומשפטו המתנהל לפניו מצוי בשלב הטיעונים לעונש. זאת, לאחר שהודה בעבירות שבכתב האישום, ואף צירף שלושה תיקים אחרים. בתיק העיקרי, הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב שבוצעה ביום 1.5.19. לאחר מכן, ביקש לצרף את ת"פ 500680-10-19 במסגרתו הורשע בשתי עבירות פריצה, שבוצעו בשנת 2018, האחת לבית מגורים והשנייה לסניף קופת חולים. כמו כן, צירף את ת"פ 30271-09-19 במסגרתו הורשע בעבירות החזקת סכין ואיומים משנת 2018, אשר בוצעו כלפי קופאית בסופרמרקט, ממנה דרש כי תמיר עבורו מטבעות בשטרות. בשלב מאוחר יותר צירף את ת"פ 2218-04-22 במסגרתו הורשע ב-2 עבירות של התפרצות לדירות מגורים וגניבה מהן, התפרצות לבית כנסת וגניבה מקופת צדקה, הסגת גבול לבית כנסת, וגניבה של קופת צדקה בבית כנסת נוסף, אשר בוצעו בחודשים מרץ-מאי 2022. אין זו הפעם הראשונה בה עותר הנאשם לשחרור לחלופה בקהילה טיפולית, לשם גמילה מסמים. ביום 8.9.22 פנה בבקשה דומה, אשר נדחתה על ידי בהחלטה מנומקת מיום 16.9.22. ואולם, בניגוד לעמדת התביעה, אני סבורה כי מאז אותו מועד חל שינוי ממשי בנסיבות, באופן המצדיק לשקול את הבקשה מחדש, ואף להיעתר לה.

קורות ההליך

3. מתחילת המשפט ועד לשלבים הראשונים של הטיעונים לעונש, לא היה הנאשם עצור. לאחר שהורשע נתבקש בעניינו תסקיר, ובהמשך לכך הוגשו תסקירים נוספים. עלה כי הנאשם מצוי בתהליך התדרדרות, לרבות המשך צריכת סמים ופתיחת תיקי חקירה נוספים, אינו מגלה תובנה למצבו, ממשיך באורח חיים התמכרותי ואין לו מוטיבציה לשינוי. ביום 16.2.22 התקיים דיון נוסף בו הודיע כי התקבל לאשפוזית, וניתן היה להבין כי הוא עומד להשתלב בטיפול. אלא שביום 12.6.22, הוגש תסקיר עדכני בו דיווח שרות המבחן כי הנאשם המשיך להתדרדר עד שנעצר בסוף חודש מרץ, והוגש נגדו כתב אישום חדש בגין עבירות רכוש שביצע זה מקרוב.

4. בדיון שנערך ביום 8.9.22, הובא הנאשם כעצור, וצירף גם את התיק החדש (ת"פ 2218-04-22 הנ"ל). באותו מעמד הודיע כי התקבל לקהילת "רוח מדבר", ועתר לשחרורו בתנאים. לאחר מכן, התקיים דיון בבקשת השחרור ביום 15.9.22.

באותה עת, הנאשם תמך את בקשתו בחוות דעת פרטית מטעם קרימינולוגית חברתית שיקומית, בה הומלץ לשחררו לטיפול גמילה, למרות מצבו הירוד. נכתב כי הנאשם צמח בעזובה, הוא נעדר מיומנויות התמודדות במצבי דחק, וגורמים אלה הנתונים בתולדות חייו הביאו להתדרדרות שהגיעה לשיאה בצריכת סמים במטרה להקל על מצוקותיו. קודם למעצרו הנוכחי, הנאשם הביע נזקקות טיפולית ופעל להשתלב בקהילה, אך כוחותיו לא עמדו לו והוא המשיך בעבירות וצריכת סמים תוך כדי הליכי הקבלה, כחלק מסחרור עברייני. נכתב כי הנאשם מביע רצון להיגמל, לוקח אחריות על מעשיו ומביע לראשונה אמפתיה לנפגעי העבירות. לכן, הומלץ בחוות הדעת לשלבו בטיפול בקהילה.

עוד הוגשה באותה עת הערכה מטעם שב"ס, בה פורט מצבו העדכני של הנאשם. נכתב כי במהלך כחודש, השתתף בקבוצת התמודדות במעצר ראשונית, הגיע למרבית המפגשים, נראה כי רמת מודעותו טובה מבעבר, והוא מביע רצונו להשתלב בטיפול מעמיק בתחום ההתמכרות.

התביעה התנגדה לשחרור בתוקף, והפנתה לתסקירי המעצר שניתנו במסגרת ההליך החדש, בהם נכתב כי הנאשם חסר את הכוחות והמשאבים הרגשיים הנדרשים לצורך גמילה, אינו בשל להשתלב בטיפול, וסיכויי ההצלחה נמוכים. התביעה ציינה כי על פי תסקיר המעצר האחרון מיום 15.8.22, שרות המבחן ידע על קבלת הנאשם לקהילת "רוח מדבר" אך בשל מצבו המדורדר לא הומלץ על שחרורו, ויש להעדיף את עמדת השרות על פני חוות הדעת. 5. בהחלטתי מיום 16.9.22, דחיתי את בקשת הנאשם לשחרור. ציינתי כי אכן, שלב הטיעונים לעונש הוא השלב בו ראוי לדון בבקשות שחרור לטיפול גמילה, ואכן הנאשם נזקק ביותר לטיפול אינטנסיבי. עם זאת, מצאתי כי מספר שיקולים מכריעים את הכף נגד השחרור, ובהם: כמות העבירות וקיומו של מאסר על תנאי חב הפעלה; מצבו הירוד והלא יציב של הנאשם המקשה לתת בו אמון; עמדת שרות המבחן השוללת התאמתו לטיפול בשלב הנוכחי; עמדת שרות המבחן לגבי אי התאמת הערבה המוצעת לשמש כחלופת גבוי. ציינתי כי ככל שישולב הנאשם בתכנית טיפולית המשכית בבית המעצר ותחול התקדמות משמעותית במצבו, ניתן יהיה לקבל תסקיר משלים אשר יתייחס שוב לשאלת השחרור.

6. ביום 30.10.22 הוגשה מטעם הנאשם בקשה למתן תסקיר משלים, ונטען כי במהלך התקופה האחרונה הוא משולב בטיפול בין כתלי שב"ס. לאור זאת, הוריתי על הגשת תסקיר משלים. בהמשך לכך, הוגש תסקיר ביום 25.12.22, בו נכתב כי במהלך תקופת הדחייה חל שינוי אצל הנאשם. לעת הזו, הוא מכיר בהתדרדרות שחלה אצלו, ביטא תחושות אכזבה וכישלון ממצבו ההתמכרותי והביע נכונות ומוטיבציה לטפל בבעיותיו ולעבור טיפול מקיף וכוללני במסגרת סגורה למכורים לסמים "רוח מדבר". נכתב כי ההתרשמות היא שקיימת התייחסות מציאותית יותר לקשיי

ההסתגלות האפשריים ולדרישות המסגרת, והנאשם ביטא נכונות להתמודד. עוד דיווח שירות המבחן כי נמסר משב"ס שהנאשם משולב בלימודי מדרשה, יוצא לשיעורים ושולב בחינוך בבית הסוהר, ללא בעיות משמעת וללא בדיקות שתן. כמו כן, שולב בקבוצת "התמודדות ראשונית" למתן כלים, הביע אמפתיה לנפגעי העבירות, וההתרשמות היא כי הוא מכיר בהשלכות מעשיו, תרם ונתרם בקבוצה והביע רצון להשתלב בטיפול מעמיק שלם שינוי אורח חייו. קצין המבחן נפגש עם אחותו של הנאשם המוצעת לשמש כחלופת גיבוי, והתרשם כי בשונה מבעבר, היא מבינה את מורכבות המצב, ערה לקשיים, ומתאימה לשמש כמפקחת מגבה. בסיכום נכתב כי בעיתוי הנוכחי קיימת חשיבות לאפשר השתלבות הנאשם בטיפול בקהילה המוצעת, והומלץ להמשיך בתהליך הקליטה בקהילה.

7. בהמשך לאמור, התקיים דיון ביום 26.12.22, בו שבה התביעה על התנגדותה לשחרור הנאשם, אך הוריתי כי הליכי ההכנה לקליטה ימשכו, ושאלת השחרור תיבחן רק בבוא העת, לכשיימצא כי הנאשם אכן כשיר להיכנס לקהילה. לאחר זאת, קידם שירות המבחן ביצוע המיונים והבדיקות הרפואיות והאחרות הנדרשות.

8. ביום 31.1.23 הוגש תסקיר מסכם, לפיו עומד הנאשם בכל דרישות הקהילה, ותואם מועד לקליטתו. הוסבר כי הקהילה היא מסגרת פנימייתית סגורה, בפיקוח משרד הרווחה והביטחון החברתי, והשהייה היא בתנאי המסגרת למשך 9 חודשים אשר לאחריהם תישקל האפשרות לשילוב בהוסטל. בשלב הראשון, לא תותר יציאה ללא ליווי, והיציאות מוגבלות לצורך רפואי בלבד. שירות המבחן שב וציין כי אחות הנאשם גב' דפנה אבוהצירא נמצאה מתאימה לשמש כחלופה מגבה. כמו כן, נכתב כי הנאשם ביטא נכונות להתמודד עם תנאי המסגרת והקשיים האפשריים בהסתגלות, וההערכה היא שהוא זקוק למסגרת טיפולית ארוכת טווח. לכן, הומלץ להורות על שחרור לקהילה, וזאת "מדלת לדלת".

9. בדיון האחרון ביום 9.2.23, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, וטען כי השתנו הנסיבות מאז ניתנה ההחלטה הקודמת. נטען כי מאז חלפו 6 חודשים, בהם התמיד הנאשם לשמור על ניקיון, שולב בטיפול בכלא, ועמדת התסקיר השתנתה בהתאם. עוד נטען כי למעשה "אין מה להפסיד" מן השחרור שכן ברור לנאשם כי ככל שימשיך ייעצר וישלח למאסר ממושך. מנגד, עמדה התביעה על התנגדותה, והפנתה לנימוקי בהחלטה מיום 16.9.22, אשר לשיטתה עומדים בעינם.

הכרעה

10. קודם לכל, אחזור ואציין כי מצויים אנו בשלב הנכון בו ראוי לשקול שחרורו של הנאשם לטיפול גמילה, שכן הוא הורשע בכל כתבי האישום המנוהלים נגדו, ועומד לפני גזירת הדין (בש"פ 1981/11 סויסה נ' מד"י (21.3.11); בש"פ 5752/16 וורקו נ' מד"י (4.8.16); בש"פ 3717/12 אזולאי נ' מד"י (15.5.12)).

11. שאלת שחרורו של הנאשם אכן מעוררת מורכבות, בשל ריבוי העבירות בהן הורשע, אשר חומרתן בצדן. המדובר במי שביצע עבירות התפרצות רבות, הן לבתי מגורים והן לבתי כנסת, והכל תחת השפעת סמים, ולשם "תחזוק" צריכת הסמים. בנוסף, הנאשם הורשע בעבירה של איומים בסכין על קופאית. עם זאת, העבירות בתיק העיקרי בוצעו לפני קרוב ל-4 שנים, והעבירות בשניים מבין התיקים שצורפו, בוצעו לפני קרוב ל-5 שנים. לצד זה, אין להתעלם מכך שגם בעת האחרונה ביצע הנאשם עבירות רכוש חמורות, כמפורט בכתב האישום האחרון, בו מיוחסות לו עבירות ממחציתה הראשונה של שנת 2022.

12. אכן, במקרים רבים בהם נדונה שאלת שחרורם של נאשמים בעלי עבר פלילי מכביד, המכורים לסמים, נקבע כי אין מקום להורות על שחרור לגמילה טרם גזירת הדין. ואולם, בשורת החלטות חשובות מהעת האחרונה, קבע בית המשפט העליון כי גם במקרים "קשים", ראוי לאפשר הליכה במתווה שיקומי ולהורות על שחרור של הנאשם, וזאת בהתקיים התנאים המתאימים, ובייחוד בעניינם של נאשמים אשר שהו במעצר על פני תקופה ממושכת. עוד נקבע כי בשנים לב להלכת **סוויסה** (בש"פ 1981/11 **מד"י נ' סוויסה** (21.3.13)), לעתים, יש בהתמשכות המעצר כדי להוות נסיבה היכולה לשמש תחליף לתנאי שנקבע שם, ולפיו על הנאשם להראות שהחל בטיפול גמילה טרם מעצרו.

13. בבש"פ 4919/18 **ברוקס נ' מד"י** (16.7.18) נדון עניינו של נאשם אשר נסיבותיו היו דומות ביותר לעניינו של הנאשם דן, זאת הן מבחינת עומק התמכרותו לסמים, הן מבחינת חומרת העבירות שביצע, והן משום שלא החל בתהליך גמילה ערב מעצרו. למרות כל אלה, החליט בית המשפט העליון להורות על שחרורו לקהילה טיפולית למכורים לסמים, בשל הצטברותן של נסיבות התומכות בשחרור. לאותו נאשם יוחסו לו עבירות חמורות של קשירת קשר לפשע, יבוא סם מסוכן, והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שקשר עם אדם אחר לייבא ארצה סמים מסוכנים, ואף יצא עמו לבריסל ושב כשברשותו מזוודות בהן הוסלקו סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקל של כ-7.167 ק"ג. על פי תסקיר המעצר, הנאשם סבל מבעיית התמכרות לסמים, אך הוא התקבל לקהילה טיפולית והומלץ לשחררו בתנאים. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה והותיר אותו במעצר, אך בבית המשפט העליון, החליט כב' השופט סולברג, להורות על שחרורו, מנימוקים היפים לעניינו ככפפה ליד.

מפאת חשיבות הדברים, יובאו במלואם (ההדגשות שלי ר.ג.):

אמת נכון הדבר, העורר לא התחיל בתהליך של גמילה טרם מעצרו. עניין זה נזקף לחובתו בהקשר דן, בגדרי הלכת סוויסה. ברם, **חודשים ארוכים נתון העורר במעצר, התקופה הארוכה הזו נתנה בו את אותותיה, וההתרשמות המקצועית נוטה לראותו כבשל לתהליך של גמילה. פרק הזמן הארוך במעצר - 9 חודשים - וחווה הדעת המקצועית, הריהם, בנסיבות העניין, "חלופה" לתנאי של תחילת הליך גמילה לפני המעצר. תכליתו של התנאי הושגה ב"חלופה" הנ"ל. העורר רואין בקהילת "הר-טוב" ובקהילת "רטורנו", ונמצא מתאים לשילוב בזו ובזו. שירות המבחן, כמו גם העובדת הסוציאלית האחראית על האגף בו שוהה העורר במעצר, התרשמו מכנות רצונו להשתלב בהליך הגמילה ומכך שהוא מגלה "הבנה ראשונית של השפעת צריכת הסמים על תפקודו". אמנם, בצדק ציין בית המשפט המחוזי, כי לעורר היסטוריה ארוכה של שימוש בסמים. יחד עם זאת, מסקנתו של בית המשפט המחוזי כי "אין כל אינדיקציה לסיכויי הצלחה גבוהים" בהליך של גמילה, אינה מוכרחת. "אין לשלול את האפשרות כי מתוך שלא לשמה יגיע לשמה. הניסיון מוכיח כי גם כאשר המוטיבציה של הנאשם לטיפול גמילה מונעת מההליך הפלילי אין בכך כדי לשלול את סיכויי הצלחת הגמילה, ואין בכך כדי לגרוע מכנות כוונתו ומרצונו להיגמל" (הלכת סוויסה, בפסקה 9 וההפניות שם).**

שירות המבחן התייחס למסוכנות הנשקפת מן העורר, והצביע על הקשר שבין התמכרותו לסמים, לעבירת הייבוא שאותה ביצע לכאורה. בשל קשר זה, המליץ שירות המבחן על שחרורו של העורר לחלופת מעצר שיקומית טיפולית, אשר תאפשר הפחתה ממשית בסיכון הנשקף ממנו, באמצעות טיפול בהתמכרות ממנה הוא סובל. על פי שירות המבחן, תנאי השהייה בקהילות הטיפוליות אינם זהים לאלה הקיימים ב"מעצר בית", אך **מדובר במסגרות פנימייתיות סגורות עם נהלים ברורים, אשר הפרתם תדווח באופן מיידי לרשויות. החלופה המוצעת אינה נותנת אפוא מענה הרמטי למסוכנות הנשקפת מהעורר בטווח הקצר, אך עם זאת, בטווח הארוך, היא עשויה להקטין במידה משמעותית את מידת מסוכנותו לחברה (והשוו: בש"פ 1152/17 דרבה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 19 (20.2.2017)).**

האיזון בין האינטרסים המתרוצצים בערבוביה אינו פשוט. עוצמת הסיכון וסבירות התממשותו במידה ויוחלט על שחרור העורר מהמעצר מזה, אל מול התוחלת של סיכויי ההצלחה, במידה והליך הגמילה יצליח מזה. כאמור, התלבטתי, עד שלבסוף באתי לכלל מסקנה, כי המלצתו המובהקת של שירות המבחן על שילוב העורר בהליך הטיפול; התגייסותה של משפחתו לסייע לו באופן ממשי ולאורך זמן; התרשמות שירות המבחן כי פרק הזמן הארוך בו הוא נתון במעצר, כ-9 חודשים, יצרו אצלו הרתעה ומוטיבציה; הקשיים החמורים שאותם חווה העורר במעצר; והידיעה הברורה של העורר כי אם יפר את תנאי השחרור יחזור לאלתר אל מאחורי סורג ובריח; הצטברותם של כל אלה, מטה את הכף למתן הזדמנות לעורר להשתלב בתכנית טיפולית שיקומית.

14. גם בבש"פ 4930/20 פלוגי נ' מד"י (26.7.20) החליט בית המשפט העליון להורות על שחרורו של הנאשם לקהילה טיפולית, זאת לאחר שהורשע בשבעה אישומים חמורים של עסקאות סמים ונשק מול שוטר שהופעל כסוכן. הנאשם הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק, שלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, וכן ניסיון לסחר בנשק והחזקת אביזר ותחמושת לנשק. לאחר הרשעתו עתר לשחרור לקהילה, אך בית המשפט המחוזי דחה את בקשתו, בנימוק שהעניין אינו נכנס לגדר החריגים המנויים בהלכת סוויסה, ולא ניתן לתת בו אמון. על ההחלטה הוגש ערר לבית המשפט העליון, שם כתבה כב' השופטת ברק-ארז:

נסיבותיו של העורר כפי שפורטו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן, כמו גם התהליך שהוא עובר בחודשים האחרונים, הם ייחודיים. חרף העובדה שהעורר לא החל בהליכי גמילה עובר למעצרו, הוא מצוי במעצר למעלה משנה שבמהלכה השתלב במשך כשמונה חודשים בפרויקט גמילה. בהמשך לכך, הוא נמצא מתאים להשתלב בקהילה טיפולית, ששירות המבחן סבר כי יש בכוחותיו להתמיד ולהסתייע בה לצורך שינוי אורחות חייו. על רקע זה, התרשמתי כי במקרה מיוחד זה יש לבחון את הערר בשים לב לנסיבות הקונקרטיות ולרצון לאפשר לעורר לפתוח דף חדש ולהתמיד בתהליך שהחל (ראו והשוו: בש"פ 2644/11 דהן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 (7.4.2011); בש"פ 4919/18 ברוקס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 (16.7.2018)). אכן, דבר אינו מובטח, אך מאמציו של העורר אינם מן השפה ולחוץ, כפי שעולה בבירור מהתרשמותו של שירות המבחן כמו גם מעמידתו האובייקטיבית בדרישותיו של פרויקט הגמילה, על כל המשתמע מכך. בהתחשב במהלך חייו עד כה, שכלל ניסיונות אובדניים וקושי להשתקם, אני סבורה שהחמצתו של פתח הסיכוי שנפתח כאן עלולה להיות טעות קשה

היעדרן של מערכות תמיכה הוא זה שעומד לעורר לרועץ מן ההיבט של אופציית גיבוי, אולם זה לא יכול להיות הנתון המכריע את הכף במקרה דנן. למעשה, דומה כי נסיבות חייו הקשות אף מצדיקות במקרה זה לסייע לעורר למצות את הפוטנציאל השיקומי שלו (ראו והשוו: בש"פ 3292/14 ציבר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 (20.5.2014)). אכן, החלופה המוצעת אינה נותנת מענה הרמטי למסוכנות הנשקפת מן העורר בטווח הקצר, אך בשים לב לריחוקה ממקום ביצוען של העבירות ולהערכה החיובית ביחס לסיכויי ההצלחה של העורר, היא עשויה לתרום להפחתת מסוכנותו בטווח הארוך, ובכך להיטיב עמו ואף עם החברה כולה (ראו והשוו: בש"פ 1152/17 דרבה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 19 (20.2.2017)). אין צריך לומר כי חזקה על הקהילה הטיפולית, ובתיאום עמה אף על שירות המבחן, שיהא מעקב אחר התנהלותו של העורר בה וכן ימסר דיווח על כל מקרה של עזיבה (אם תתרחש) ללא שיהוי, בהתאם לכללים המקובלים.

15. ברוח זו הורה בית המשפט על שחרורם של נאשמים לטיפול גמילה, לאחר תקופת מעצר ממושכת, במקרים רבים נוספים, ולשם הדוגמא אפנה לאלה: בש"פ (מחוזי חי') 3455/08 וקנין נ' מד"י (8.9.08); מ"ת (מחוזי נצ') 58538-06-12 מד"י נ' קרטומה (30.8.12); ת"פ 36407-05-18 מד"י נ' ביטון (28.11.18) ועמ"ת 66952-07-18 מד"י נ' ביטון (2.98.18); ת"פ 53537-03-22 מד"י נ' יהושע (7.2.23); ת"פ 46592-09-19 מד"י נ' טואלבה

(6.6.21); ת"פ 38449-10-20 מד"י נ' חי (29.6.21)).

16. לאחרונה ממש, ניתנה החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 8761/22 אבו סארה נ' מד"י (5.1.23), שם נדון עניינו של נאשם שביצע עבירות של סיכון חיים בנתיב תחבורה, הפרת הוראה חוקית, נהיגה בפסילה, ונהיגה ללא רישיון. הנאשם נצפה על ידי שוטרים כשהוא נוהג ונתבקש לעצור, אך בחר להניע את הרכב ולהימלט במהירות גבוהה, תוך חציית צמתים באור אדום, נסיעה בניגוד לכיוון התנועה, ניסיון לפרוץ מחסום משטרה שהוצב על מנת לחסמו. הוא נעצר רק לאחר ירי לעבר גלגלי רכבו, וגם לאחר מכן ניסה להימלט רגלית, וברכבו נתפסו סמים. עלה כי בעבר השלים תהליך גמילה מוצלח, והתמיד על פני 4 שנים אך שב לבצע עבירות. בית המשפט המחוזי דחה את בקשתו לשחרור לקהילת "אילנות" למרות המלצת התסקיר, וקבע כי המקרה אינו עומד בתנאי הלכת סוויסה. ואולם, בבית המשפט העליון, החליט כב' השופט גרוסקופף להורות על שחרורו, עוד בשלב שלפני הכרעת הדין, וזאת לנוכח הצלחתו בטיפול הגמילה בעבר, והמלצת שרות המבחן שהתרשם מקיומה של מוטיבציה להיגמל. כב' השופט כתב:

ויוזכר, ההחלמה מהתמכרות לסמים אינה פשוטה, ופעמים רבות נדרשים ניסיונות רבים, עיקשים וחוזרים - מצד כלל המעורבים בעניין - על מנת להצליח להביא מכור לסמים לכדי החלמה מלאה. לעניין זה יפים דבריו של השופט יצחק עמית בעניין סוויסה: "יש לזכור כי קשה ההתמכרות לסמים כספחת, ולא כל מי שאינו מצליח בניסיון ראשון, שלישי או חמישי, ננעלו בפניו שערי גמילה. אדרבה, המומחים לדבר יודעים לספר כי דווקא אצל המכורים המבוגרים, אלו שהגיעו לשאל תחתיות, גדלים סיכויי הגמילה, לאחר ש'עייפו' כבר מדרך חייהם והגיעו לבשלות המאפשרת להם קבלת טיפול ושיקום" (שם, בעמ' 116). אכן, בדומה לבא-כוחו של העורר, אף אני התרשמתי כי יש בגילו (52) ובהתמודדויות העבר הרבות של העורר עם התמכרותו כדי "לעייפו" מדרכו הרעה, כמו גם אהבתו למשפחתו הקרובה מהווה גורם משמעותי המדרבן אותו לעבר התחייבות לתהליכי שיקום והחלמה. למען הסר ספק יובהר כי לא נעלמה מעיני מסוכנותו הגבוהה של העורר, ואיני מקל בה ראש כלל ועיקר. העורר ביצע לכאורה עבירות חמורות, ואין חולק כי עד כה לא היה בכוחו של החוק, והסנקציות המוטלות בצדו, להרתיעו בצורה מספקת. עם זאת, החלופה השיקומית המוצעת, שהינה הדוקה גם אם לא הרמטית, בשילוב השיקולים שהובאו לעיל, מלמדים, להתרשמותי, על התקיימותם של התנאים המצדיקים במקרה זה מתן סיכוי נוסף להליך השיקומי. לעניין זה ברצוני להדגיש ולהבהיר - העורר קיבל הזדמנויות לתקן את דרכיו לא אחת, וכעת הוא מקבל הזדמנות נוספת. הזדמנות זו אינה מובנת מאליה, והיא אחרונה בהחלט. יש לקוות שהזדמנות זו תניב פרי, ושהעורר יצליח להתנקות באופן סופי. כאמור, התרשמתי כי משפחתו של העורר יקרה לו, והיא עומדת לצדו חרף הקשיים הרבים - הכלכליים והרגשיים - הניצבים בפניה. טוב יעשה העורר אם ישאב כוחות מתמיכה זו, ויעניק למשפחתו תמורה מצדו, בדמות הבראה ופתיחת דף חדש בחייו, ומוטב מאוחר מאשר לעולם לא.

17. גם בעניינו של הנאשם דנן, ניתן להתרשם כי הגיע לשלב "העייפות" ממצבו המדורדר, והוא זועק בעקביות על פני ששת החודשים האחרונים, לאפשר לו את טיפול הגמילה שכה נחוץ לו. לדעתי, יש ללמוד מהחלטות בית המשפט העליון, כי עניינו מצדיק לחרוג מן המקובל ולספק לו את ההזדמנות להציל את עצמו. זאת, מאחר שהשיקולים והנסיבות שנלקחו בחשבון מתקיימים אף כאן, ועליהם נוספות נסיבות אחרות התומכות אף הן בשחרור:
- הנאשם ביצע את העבירות לרקע התמכרותו לסמים. עולה כי מדובר במי שגדל בעזובה, חסר כלים להתמודדות בתחומי חייו השונים, ולא עבר מעולם תהליך טיפולי משמעותי. כיום, הנאשם כבן 50 שנים והתרשמתי כי סוף כל סוף התעייף מאורח חייו ההתמכרותי, מה שיוצר הזדמנות, אחרונה אולי, להצילו.
 - הנאשם נטל אחריות לעבירות, והורשע. עולה כי למעשה, הוא צירף את כל התיקים התלויים נגדו, ובכך הראה כי רצונו הכן הוא לסיים את מכלול ענייניו ולפנות לדרך שיקומית.
 - הנאשם עצור מזה תקופה ממושכת של כ-11 חודשים, וניכרים עליו רישומיה של תקופה זו.

- ד. אכן, ביום 16.9.22 דחיתי את בקשתו לשחרור לגמילה, אך מאז חל שינוי ממשי בנסיבות, ולו מחמת חלוף 6 חודשים נוספים בהם הוא נתון במעצר, אך לא רק בשל כך.
- ה. במהלך המשפט היתה לי ההזדמנות להתרשם היטב מדמותו של הנאשם, וניתן לקבוע כי בחודשים האחרונים חל שינוי משמעותי לטובה במראה פניו. בעוד שבעבר נראה במצב ירוד, מוזנח ולא יציב, הרי כיום הוא מגיב בענייניות, מקפיד על הופעה מסודרת, משתתף בערנות בדיונים, ומביע מוטיבציה גבוהה להיגמל מהתמכרותו.
- ו. אמנם, הנאשם לא החל בתהליך גמילה ערב מעצרו, אך הוא משולב בתכניות טיפוליות שונות בכלא בחודשים האחרונים, וניתנה הערכה חיובית מטעם שב"ס בעניין תפקודו. בנוסף, הערכת שב"ס היא כי קיימת מוטיבציה גבוהה לגמילה.
- ז. אף שירות המבחן אשר שלל בעבר את התאמת הנאשם לגמילה, שינה עמדתו לנוכח השינוי המשמעותי שחל אצל הנאשם. בעת הזו, מונחת לפניי המלצה חד משמעית לאפשר יציאתו לגמילה, שכן הוא מראה מוטיבציה גבוהה, ומודע למורכבות הצפויה בתהליך הטיפול.
- ח. הנאשם התקבל לטיפול גמילה מסמים בקהילת "רוח מדבר", המוכרת היטב לבית המשפט, והתכנית המוצעת נראית אינטנסיבית, מפקחת, וארוכת טווח. בנוסף, מיקום הקהילה מרוחק מ"מגרש הבית" של הנאשם, בו בוצעו העבירות, והדבר מפחית את הסיכון למעידות עברייניות.
- ט. אחות הנאשם שהיא בת משפחתו הקרובה תומכת בו, מלווה את התהליך, ומוצעת על ידי שירות המבחן לשמש כחלופה מגבה. אמנם בעבר התרשם שרות המבחן כי האחות אינה מתאימה לשמש כערבה, אך נראה כי בחלוף הזמן, גם מידת התובנה שלה למצבו של אחיה, הבשילה. בכל מקרה, יש לזכור כי ערבותה נדרשת כחלופה מגבה בלבד, וככל שיפר הנאשם את תנאי הקהילה הוא יעצר עד מהרה.
18. כל השיקולים הללו, תומכים בשחרורו של הנאשם, ועליהם יש להוסיף כי לעת הזו קשה למצוא במה יינזק האינטרס הציבורי כתוצאה מן השחרור. הלא ברור הוא כי ככל שיצליח הנאשם בדרך הארוכה המצפה לו, ישתנה אורח חייו לטובה, והסיכון הנשקף ממנו יוסר; ואילו אם חלילה יכשל, הרי עד מהרה יעצר ויגזר דינו למאסר ממושך.
19. לאור כל זאת, אני נעתרת לבקשה.
- הוראות**
20. אני מורה על שחרור של הנאשם בתנאים שלהלן:
- א. הנאשם יחתום על ערבות עצמית בסך 10,000 ₪.
- ב. אחות הנאשם גב' דפנה אבוחצירא ת.ז. **027960756** טל. 0528378597 תחתום על ערבות צ"ג בסך 5,000 ₪.
- ג. יופקד סך 2,000 ₪.
- ד. עוד היום, יועבר הנאשם על ידי שב"ס, לקהילת "רוח מדבר" מדלת לדלת, וייקלט בקהילה.
- ה. במהלך 9 החודשים הקרובים הנאשם ישהה בקהילה בהתאם לתנאי המסגרת, ולא יצא אלא לצורך רפואי, וברשות. הפרת תנאי זה, תביא למעצרו מחדש.
- ו. ככל שיצא הנאשם מן הקהילה שלא כדין, או יורחק ממנה, עליו להודיע באופן מיידי לערבה ו/או למשטרת ישראל. הנאשם יתייצב בתחנת המשטרה הקרובה לקהילת "רוח מדבר" לבדו, או בליווי הערבה, וזאת בהקדם האפשרי לאחר יציאתו, ולא יותר מ-3 שעות מרגע היציאה.
- ז. ניתן בזה צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים.
- ח. ניתן בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ. הנאשם הצהיר כעת לפניי כי אין בידו דרכון, לפיכך אין צורך בהפקדה.
21. קובעת להמשך הטיעונים לעונש ביום 5.6.23 בשעה 10:00. הנאשם יצא לצורך הדיון בליווי הערבה

- המפקחת או בליווי נציג הקהילה, וייסע בדרך הישירה לבית המשפט ובחזרה, ללא עצירות ביניים.
22. המזכירות תעביר עותק לידיעת שרות המבחן אשר יוסיף לעקוב ויגיש תסקיר משלים לקראת מועד הדיון.
23. אני מאחלת לנאשם הצלחה ומקווה כי יתמיד בתכנית הטיפולית. עם זאת, הנאשם מוזהר כי ככל שיפר את תנאי הקהילה או יצא ממנה על דעת עצמו, הוא ייעצר, וינתן גזר הדין בעניינו.
- זכות ערעור כדיון.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, במעמד
הצדדים.